

ĐỒNG ĐI CÙNG ĐỨC CHÚA TRỜI

Ấn Phẩm Số 24-13 | TẠP CHÍ PHÁT HÀNH HÀNG THÁNG | 01/2024

WWW.TIENGNOICUALETHAT.VN

Khởi Đầu Với Đức Chúa Trời

Trần Hồng Ân, M.Div.

Mở đầu Kinh Thánh, bốn từ "Ban đầu, Đức Chúa Trời" (Sáng Thế Ký 1:1) tuy giản dị nhưng gói trọn nội dung xuyên suốt cả Kinh Thánh: Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa, Đấng Chủ Tể của mọi sự. Phân đoạn Sáng 1:1-2:3 không chỉ kể lại "Chúa dựng nên trời đất thế nào" mà, sâu hơn nữa, cho thấy "Ai" đã dựng nên và "Tại sao" Ngài làm điều đó.

Sáng Thế Ký 1 khác biệt rõ rệt so với nhiều "thần thoại" hay "sử thi" sáng tạo của vùng Cận Đông cổ: Không hề có cảnh xung đột giữa các thần, chẳng có "vật chất" nào tồn tại song song với Chúa. Trái lại, lời Kinh Thánh khẳng định Đức Chúa Trời "dựng nên muôn vật từ hư vô" (ex nihilo). Trước mệnh lệnh phán ra từ Chúa, không gì hiện hữu, ngoại trừ chính Ngài.

Trong bối cảnh ngày nay, nhiều quan điểm khoa học (Big Bang, tiến hóa Darwin, v.v.) tìm cách giải thích nguồn gốc vũ trụ. Tuy nhiên, mục đích của Sáng Thế Ký 1 không phải tranh luận về "phương pháp" hay "thời gian" Chúa tạo dựng, mà nhấn mạnh: **Chính Đức Chúa Trời** là Đấng Chủ Động, Chúa Tể tối cao trên cả vật chất và sự sống, và Ngài **thiết kế** vũ trụ để con người (được tạo theo hình ảnh Ngài) sống và thờ phượng Ngài.

Đức Chúa Trời thiết lập vương quốc của Ngài bằng cách phán để tạo dựng vũ trụ. Qua sự sáng tạo, Ngài bày tỏ vinh hiển và sự tốt lành của Ngài, đồng thời giao phó cho nhân loại nhiệm vụ quản trị trên mọi vật. Hãy cùng tìm hiểu sự sáng tạo vương quốc thọ tạo có khởi nguyên từ Đức Chúa Trời.

I. Đức Chúa Trời Sáng Tạo Vương Quốc Thọ Tạo (Sáng Thế Ký 1:1-2)

Câu mở đầu của Kinh Thánh, "Ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên trời đất," ngắn gọn nhưng sâu sắc. Câu này cho chúng ta thấy thời điểm sáng tạo, tác giả của sáng tạo, và phạm vi của sự sáng tạo. Trước khi có vạn vật, chỉ có Đức Chúa Trời. Ngài phán tạo dựng từ hư không (ex nihilo), nhấn mạnh quyền năng tuyệt đối và sự hiện hữu đời đời của Ngài. Động từ tiếng Hê-bơ-rơ *bara'* (nghĩa là "sáng tạo") luôn dùng với Đức Chúa Trời làm chủ ngữ trong Cựu Ước. Dù không phải lúc nào cũng chỉ sự sáng tạo từ hư không, *bara'* nhấn mạnh quyền năng và chủ quyền của Chúa. Những lời mở đầu này khẳng định rằng Đức Chúa Trời, với sự khôn ngoan, quyền năng tối cao và sự uy nghiêm, chính là Đấng Tạo Hóa của muôn vật.

Đức Chúa Trời không chỉ là Đấng khởi đầu, mà còn là trung tâm của toàn bộ câu chuyện trong Kinh Thánh. Ngài đã hình thành vương quốc thọ tạo với mục đích và sự hiện diện của

chính Ngài. Khi "Thần của Đức Chúa Trời vận hành trên mặt nước" (1:2), chúng ta nhận thấy hình ảnh Đức Thánh Linh đang mang trật tự đến từ sự hỗn độn. Quyền năng sáng tạo này của Ngài tiếp tục được bày tỏ trong cả Cựu Ước lẫn Tân Ước (Lu-ca 1:35; Rô-ma 1:4).

II. Đức Chúa Trời Định Hình Vương Quốc Thọ Tạo (Sáng Thế Ký 1:3-13)

Sau khi hình thành vương quốc thọ tạo, Đức Chúa Trời định hình nó qua ánh sáng, giới hạn và đất đai.

Ngày Thứ Nhất: Ánh Sáng

Đức Chúa Trời phán: "Hãy có sự sáng," thì có sự sáng (1:3). Ngài tạo nên ánh sáng vật lý. Kinh Thánh cũng khẳng định Chúa là ánh sáng theo nghĩa đạo đức và tâm linh (1 Giăng 1:5). Theo thiết kế của Chúa, các khía cạnh vật lý trong công cuộc sáng tạo có thể giúp chúng ta thấy rõ hơn các chủ đề về Chúa và sự cứu rỗi của Ngài. Chúa Giê-su là "ánh sáng của thế gian" (Giăng 8:12). Ánh sáng không chỉ xua tan bóng tối mà còn xác lập quyền tể trị của Ngài trên mọi sự. Ánh sáng ấy gợi đến sự khai thị và sự sống, đồng thời báo trước câu chuyện cứu chuộc của Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Giê-su Christ (Giăng 1:1-3). Chúa phán, và điều đó liền được thực hiện. Tính trung tâm của Lời Chúa trong hành động sáng tạo cũng dự đoán lẽ thật sâu nhiệm được trình bày trong Giăng 1:1, rằng Ngôi Thứ Hai của Đức Chúa Trời Ba Ngôi chính là Ngôi Lời. Giăng cho biết Ngôi Lời cũng là Đấng Tạo Hóa.

Ngày Thứ Hai: Giới Hạn

Đức Chúa Trời chia cách nước phía trên và nước phía dưới, thiết lập ranh giới cho vũ trụ. Nước, dù được xem là hỗn độn và nguy hiểm trong văn hóa cổ đại, lại hoàn toàn nằm dưới quyền kiểm soát của Ngài. Trong lời tường thuật Kinh Thánh, nước lúc sáng tạo không phải là thần linh; nó chỉ đơn giản là chất liệu mà Chúa tạo nên, và nó phục tùng Đấng Tạo Hóa tối cao. Khi ánh sáng tách khỏi bóng tối, nước cũng tách ra để hình thành một khoảng không (6-7), mà Chúa gọi là trời (8). Điều này nhắc nhở chúng ta rằng Đức Chúa Trời là Đấng bảo vệ và ban sự sống, như Chúa Giê-su đã phán: "Ai khát, hãy đến cùng Ta mà uống" (Giăng 7:37).

Ngày Thứ Ba: Đất và Cây Cối

Đức Chúa Trời cho đất khô, biến cả, và thảm thực vật xuất hiện. Qua đó, Ngài khẳng định sự chu cấp dư dật của Ngài cho loài người và muôn vật. Thực vật trở thành một biểu tượng xuyên suốt Kinh Thánh, từ "cây sự sống" trong Vườn Ê-đen cho đến hình ảnh Đấng Christ là "cây nho thật" và "cây sự sống" (Giăng 15:5; Khải Huyền 22). Việc tạo ra các địa điểm đặc biệt trong ngày 1-3, cùng với thảm thực vật, chính là bước chuẩn bị cho việc lấp đầy những nơi này vào ngày 4-6.

III. Đức Chúa Trời Lấp Đầy Vương Quốc Thọ Tào (Sáng Thế Ký 1:14-31)

Sau khi định hình vương quốc, Đức Chúa Trời lấp đầy nó bằng các vật thể thiên thể, sinh vật và con người.

Ngày Thứ Tư: Mặt Trời, Mặt Trăng, và Các Vì Sao

Đức Chúa Trời đặt các vì sao trên bầu trời để "phân ngày với đêm" và làm dấu hiệu cho các mùa (1:14). Qua đó, Ngài bày tỏ rằng chính Ngài—chứ không phải các vì sao hay thần linh nào khác—là Đấng duy trì sự sống. Dù những tạo vật này quan trọng cho sự tồn vong của vũ trụ thể nào, Đức Chúa Trời còn quan trọng hơn bội phần; mọi tạo vật đều lệ thuộc và mang ơn Ngài chính sự hiện hữu của chúng.

Ngày Thứ Năm: Cá Biển và Chim Trời

Sáng Thế Ký mô tả Chúa tạo nên những sinh vật biển lớn, và chúng không nổi loạn chống lại Ngài. Ngài là Đấng Tối Cao và không cần phải chiến đấu để tạo nên vũ trụ. Ngài phán và dựng nên các sinh vật dưới nước, trên không, ban cho chúng khả năng sinh sôi nảy nở. Mỗi loài phản ánh sự sáng tạo diệu kỳ của Ngài, từ sự khổng lồ của cá voi xanh đến vẻ dũng mãnh của đại bàng. Tất cả đều được ban sự sống từ Đấng Hằng Sống.

Ngày Thứ Sáu: Muôn Thú và Nhân Loại

Đức Chúa Trời dựng nên loài người theo hình ảnh của Ngài, khác biệt với mọi loài khác. Hình ảnh này được thể hiện qua tính cách, trách nhiệm quản trị và mối quan hệ cộng đồng. Điều đó nhấn mạnh giá trị thiêng liêng vốn có của mọi con người, bất kể sắc tộc, giới tính hay địa vị.

Ngài ban cho loài người quyền cai trị, sinh sôi và làm vinh hiển Danh Ngài qua việc quản lý công trình sáng tạo của Ngài. Dầu vậy, sự sa ngã của A-đam và Ê-va đã phá vỡ mục đích ban đầu. Tuy nhiên, Đấng Christ—"hình ảnh của Đức Chúa Trời không thấy được" (Cô-lô-se 1:15)—đã đến để phục hồi vai trò của con người trong vương quốc Đức Chúa Trời.

Văn bản không nêu rõ danh tính "Chúng Ta" được đề cập ở đây. Một số người cho rằng Chúa có thể đang nói với "triều đình" thiên sứ (Cựu Ước có nơi gọi là "con trai của Chúa," thí dụ Gióp 1:6; Tân Ước gọi là "thiên sứ"). Nhưng một luận điểm phản đối quan trọng là con người không được tạo theo hình ảnh của các thiên sứ, cũng không có chi tiết nào cho thấy thiên sứ tham gia vào việc tạo nên loài người. Nhiều Cơ Đốc nhân và một số người Do Thái cho rằng "Chúng Ta" ở đây là chính Đức Chúa Trời đang phán với Ngài trong sự hiệp nhất của Ba Ngôi, vì chỉ có Chúa là Đấng Tạo Hóa trong Sáng Thế Ký 1:27 (so sánh 5:1). Điều này được hiểu như gợi ý đầu tiên về Ba Ngôi Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh (so sánh 1:2).

IV. Đức Chúa Trời Hoàn Thành Vương Quốc

Thọ Tào (Sáng Thế Ký 2:1-3)

Ngày thứ bảy, Đức Chúa Trời nghỉ ngơi. Đây không phải vì Ngài mệt nhọc, mà là sự an nghỉ trong trọn vẹn. Đức Chúa Trời nhìn thấy mọi sự đã hoàn thành, phán rằng "rất tốt lành," và thánh hóa ngày nghỉ.

Hình ảnh Đức Chúa Trời nghỉ ngơi còn cho thấy Ngài đã tạo nên vũ trụ như một "đền thờ" để Ngài ngự giữa dân sự Ngài. Về sau, Chúa Giê-su đến để làm trọn ý nghĩa này khi Ngài phục sinh và trở thành nơi an nghỉ đời đời cho dân Ngài (Hê-bơ-rơ 4:9-10).

Ngày nay, chúng ta được kêu gọi bước vào sự nghỉ ngơi của Đức Chúa Trời qua sự cứu chuộc trong Đấng Christ. Đồng thời, chúng ta cũng được mời gọi phản ánh Ngài trong cả công việc và sự nghỉ ngơi, sống trong sự tốt lành mà Ngài đã thiết lập.

Kết Luận

Sáng Thế Ký 1:1-2:3 dạy chúng ta rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa, Đấng Toàn Năng, Đấng Tể Trị, Đấng Ban Sự Sống và Đấng Chu Cấp. Mỗi phần của công cuộc sáng tạo phản ánh vinh hiển và sự tốt lành của Ngài, đồng thời dẫn dắt chúng ta sống theo mục đích Ngài đã định.

Chúng ta được kêu gọi sống như những người mang hình ảnh của Đức Chúa Trời, quản trị tạo vật với lòng kính sợ và biết ơn Chúa. Hãy để câu chuyện sáng tạo nhắc nhở chúng ta về quyền năng sáng tạo lẫn quyền năng cứu chuộc của Ngài, cũng như lời mời gọi bước vào sự an nghỉ đời đời qua Chúa Giê-su Christ.

Hãy thờ phượng Đấng Tạo Hóa và sống phản ánh hình ảnh của Ngài qua thân phận, hành động và lời nói!

Câu Hỏi Suy Ngẫm

1. Chúa liên tục tuyên bố sự sáng tạo là "tốt lành" trong chương đầu của Sáng Thế Ký. Vì sao điều này không chỉ áp dụng cho thể giới vật chất mà còn cho chính cơ thể con người?
2. Phao-lô dạy rằng Đấng Christ là Đấng Sáng Tạo (Cô-lô-se 1:16). Sự hiện diện của Đấng Christ ở phần đầu của Sáng Thế Ký thiết lập khuôn mẫu như thế nào cho toàn bộ Kinh Thánh?
3. Trong Sáng Thế Ký, Đức Chúa Trời phán để tạo vũ trụ, và trong Giăng 1, Con Đức Chúa Trời được gọi là *logos* hay "Lời" của Đức Chúa Trời. Việc nhận ra sự liên kết này trong Kinh Thánh mang lại lợi ích gì? Sáng Thế Ký gợi ý điều gì về Lời sắp đến của Đức Chúa Trời? Giăng đã liên hệ câu chuyện sáng tạo với phần mở đầu sách Tin Lành của mình ra sao? Lời của Đấng Christ có được coi là Lời của Đấng Tạo Hóa?

4. Trong Sáng Thế Ký, Chúa thể hiện thẩm quyền của Ngài khi đưa trật tự ra khỏi hỗn loạn (thí dụ chế ngự nước vào ngày thứ hai). Trong Tân Ước, có những trường hợp nào cho thấy Đấng Christ bày tỏ thẩm quyền của Ngài trên thiên nhiên? Điều đó bày tỏ gì về bản chất và quyền năng của Ngài?

5. Mỗi ngày sáng tạo, Chúa hướng vũ trụ đến một mục tiêu rõ ràng: từ biển hỗn loạn xuất hiện đất khô, từ đất khô sinh ra thảm thực vật, rồi động vật và cuối cùng là con người. Điều này giúp chúng ta hiểu thế nào về quyền tể trị và sự quan phòng của Đức Chúa Trời?

6. Khi tạo ra chim trời và cá biển, Chúa bày tỏ sự sáng tạo và nghệ thuật vô hạn của

Ngài. Hãy nêu một vài ví dụ về cách con người, mang hình ảnh Chúa, tiếp tục chia sẻ công việc "sáng tạo" ấy.

7. Trước khi tạo ra nhân loại, Chúa dựng nên các loài động vật và tuyên bố chúng là "tốt lành" (Sáng Thế Ký 1:25). Theo bạn, sự "tốt lành" này được hiểu theo cách nào?

8. Là đỉnh cao của sự sáng tạo, con người mang hình ảnh của Đức Chúa Trời và được ban danh dự để đại diện Ngài trên đất. Mặc cho hậu quả của lời nguyên, làm thế nào con người vẫn bày tỏ được vinh dự này? Và điều đó gợi ý điều gì về sự nhập thể tương lai của Ngôi Lời, Đấng đại diện trọn vẹn của Đức Chúa Trời trên đất?

MỘT SẢN PHẨM PHÁT HÀNH HẰNG THÁNG CỦA VBI PRESS

Tổng Biên Tập: **Trần Hồng Ân**

Phó Biên Tập: **Nguyễn Thanh Tuấn**

MỌI ĐÓNG GÓP XIN LIÊN HỆ

lienhe@vbi.edu.vn

090-999-1033 – **A. Tuấn**

www.vbi.edu.vn

ẤN BẢN ĐIỆN TỬ PHÁT HÀNH TẠI

www.tiengnoicualetthat.vn

Ấy là Ngài mà chúng tôi rao giảng, lấy mọi sự khôn ngoan răn bảo mọi người, dạy dỗ mọi người, hầu cho bày tỏ mọi người trở nên trọn vẹn trong Đấng Christ ra trước mặt Đức Chúa Trời. Cô-lô-se 1:28